

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219642
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117219642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: X. B., O.. X.X.XXXX, trvale bytom M. X, P., právne zastúpenej JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom so sídlom Jesenná 8, Prešov, proti žalovanej: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 36 570 460, so sídlom Komenského 50, Košice, o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 8 088,07 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 26.11.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 16.8.2017 sa domáhala zaplatenia 8 088,07 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 17.8.2017 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že na parcelách, ktorých je spoluvlastníkom, má žalovaná vybudovaný kanalizačný zberač. Príslušný pozemok žalovaná užíva bez nájomnej zmluvy, a preto žiada o zaplatenie sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 8 088,07 Eur ako primerané nájomné za obdobie od 17.8.2015 do 16.8.2017 vo výške zodpovedajúcej ročnému nájomnému v roku 2015 v sume 9,19 Eur / 1 m² ročne, v roku 2006 vo výške 9,16 Eur / 1 m² a v roku 2017 vo výške 9,12 Eur / 1 m² ročne podľa znaleckého posudku vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach dňa 25.5.2017.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Uviedla, že predmetom konania je posúdenie právneho nároku žalobkyne za obdobie do 21.8.2017. Je zrejmé, že v zmysle ust. § 42 ods. 6 zák. č. 442/2002 Z. z. oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam, ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona ostávajú nedotknuté. Zákonné vecné bremeno podľa žalovanej v tomto prípade nevzniklo spätne ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o povolení stavby do užívania, ale účinnosťou zák. č. 199/1995 Z. z., t. j. 1.10.1995. Podľa ust. § 37a ods. 1 zák. č. 138/1973 Zb. vodovodné a kanalizačné rady, ktoré sú vodohospodárskymi líniovými stavbami a ich výstavba je vo verejnom záujme, možno zriaďovať a prevádzkovať na cudzích nehnuteľnostiach v rozsahu vyplývajúcom z povolenia na vodohospodárske dielo podľa ust. § 9. Podľa ust. § 37a ods. 3 cit. zákona podľa ods. 1 sú povinnosti vlastníka vecným bremenom podľa osobitných predpisov. Vlastnícke právo k parcelám je obmedzené vo verejnom záujme a verejné vodovody a kanalizácie sú vodnými stavbami podľa osobitného predpisu, a to zák. č. 442/2002 Z. z.. Uvedený zákon priamo upravuje aj postupy pre uplatnenie práv na primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti. V prípadoch, keď dôvod obmedzenia vznikol pred dňom účinnosti zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a kanalizáciách, lehota na uplatnenie finančnej náhrady

začala plynúť dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V prípade nečinnosti vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie sa mohol vlastník obrátiť na súd v stanovenej lehote, ktorá je prekluzívna.

3. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovanej, výpisom z obchodného registra žalovanej, výpisom z LV č. XXXX a XXX, kat. úz. F., kolaudačným rozhodnutím, stavebným povolením, geometrickým plánom Geodézia a.s. Prešov č. XXX-XX-XXX-XX-XX, znaleckým posudkom Technickej univerzity v Košiciach č. 17, obsahom spisu sp. zn. 11C/87/2015, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

4. Žalovaná je vlastníkom kanalizačného zberača G, ktorý je súčasťou vodohospodárskej stavby Prešov - Sekčov, kanalizácia 1. stavba. Stavebné povolenie vydal ONV v Prešove, odbor poľnohospodárstva č. P. XXXX/XXXX zo dňa 22.3.1976, ktorý v bode 4 povolil aj vstup na cudzie pozemky podľa § 37 zákona (zrejme zákona o vodách) v rozsahu potrebnom na zabezpečenie prevádzky vodohospodárskeho diela a pre výkon dozoru. V bode 5 je obsiahnuté povolenie na vyvlastnenie potrebných nehnuteľností podľa § 37 ods. 2 zákona číslo 138/1973 Zb. v rozsahu potrebnom na vybudovanie povoleného vodohospodárskeho diela, ak ich nemožno získať dohodou.

5. Kolaudačné rozhodnutie o povolení užívania tejto stavby vydal Východoslovenský krajský národný výbor v Košiciach, odbor poľnohospodárstva dňa 8.3.1984, pričom z odôvodnenia tohto kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že žiadateľ predložil tunajšiemu odboru súhlasy vstupov na pozemky (č. I. 98).

6. Uvedený kanalizačný zberač sa nachádza na časti parciel č. KN XXX, XXX R. XXX, ako to vyplýva z geometrického plánu Geodézie a.s. Prešov č. XXX-X-XXX-XX-XX. Konkrétne ide o diel 57 o výmere 104 m², diel 91 o výmere 99 m² a diel 90 o výmere 82 m² z parc. M.-W. Č.. XXX; diel 2 o výmere 123 m², diel 3 o výmere 28 m² a diel 152 o výmere 258 m² z parc. č. M.-W. Č.. XXX; diel 1 o výmere 36 m² a diel 153 o výmere 4 m² z parc. M.-W. Č.. XXX. Medzi sporovými stranami táto skutočnosť sporná nebola.

7. Žalobkyňa je podielovým spoluvlastníkom parcely reg. W. Č.. XXX o výmere 1 137 m² vedenej na LV č. XXX, kat. úz. F. v podiele 2/4 a parciel reg. W. Č.. XXX o výmere 1 630 m² a 299 o výmere 907 m² vedených na LV č. XXXX, kat. úz. F. v podiele 32/48, ktoré nadobudla na základe darovacej zmluvy od svojho starého otca C. Y., O.. XX.X.XXXX, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím Okresného úradu v Prešove, katastrálnym odborom č. X. z 11.8.2015.

8. V danom prípade bolo potrebné predovšetkým posúdiť, či vlastníkovi dotknutých pozemkov (žalobkyni alebo jej právneho predchodcu) vzniklo zákonné vecné bremeno obmedzujúce ich vo vlastníckom práve v prospech žalovaného.

9. Súd rozsudkom pod sp. zn. 17C/8/2010 zo dňa 2.12.2013 vyhovel žalobe právneho predchodcu žalobkyne v predmete nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov v jeho vlastníctve žalovanou umiestnením kanalizačného zberača za obdobie od 1.1.2008 do 15.12.2009. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS v Prešove pod sp. zn. 3Co/56/2014 zo dňa 11.6.2014 s dátumom právoplatnosti 17.7.2014. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že nevzniklo zákonné vecné bremeno v zmysle § 20 ods. 1 zák. č. 442/2002 Z. z., keďže toto ustanovenie nie je formulované ako vecné bremeno a predstavuje len verejnoprávne obmedzenie v zmysle citovaného ustanovenia (rozsudok sp. zn. 11C/87/2015, bod 11 odôvodnenia - č. I. 31).

10. Právny predchodca žalobkyne v konaní vedenom pred OS Prešov pod sp. zn. 11C/87/2015 sa voči žalovanej domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných pozemkov umiestnením kanalizačného zberača za obdobie od 5.3.2013 do 5.3.2015. KS v Prešove uznesením zo dňa 29.11.2016 pod sp. zn. 19Co/15/5016 v konaní 11C/85/2015 konštatoval, že v prospech žalovanej nemohlo vzniknúť zákonné vecné bremeno v zmysle ust. § 37a zák. č. 138/1973 Zb. o vodách s účinnosťou od 1.10.1995 z dôvodu neprípustnosti pravej retroaktivity.

11. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že stavba kanalizačného zberača G nachádzajúceho sa na nehnuteľnosti právneho predchodcu žalobkyne bola povolená na základe stavebného povolenia č. P. XXXX/XXXX z 22.3.1976 a povolenie na jej užívanie bolo vydané 8.3.1984. Ak by mala byť relevantnou úvaha súdu prvej inštancie, znamenalo by to, nakoľko kanalizačný zberač bol povolený v roku 1976 a kolaudovaný v roku 1984, že vecné bremeno vzniká zo zákona k dátumu mnoho rokov

predchádzajúcemu účinnosti zák. č. 199/1995 Z. z., čo vykazuje znaky neprípustnej pravej retroaktivity. Ak zák. č. 199/1995 Z. z. neobsahoval prechodné ustanovenia a vznik vecných bremien spájal s právoplatnosťou rozhodnutia vodohospodárskeho orgánu na zriadenie vodohospodárskeho diela, nie je možné dospieť k inému záveru ako takému, že úprava ním daná sledovala vznik tohto práva k časovému obdobiu nepredchádzajúcemu jeho účinnosť.

12. Podľa § 37 ods. 1 zák. č. 138/1973 Zb., správcovia (vlastníci, užívatelia) nehnuteľností sú povinní bez náhrady: a) umožniť osobám, ktoré sa preukážu príslušným preukazom na vodohospodársky dozor, vstupovať za účelom jeho výkonu na nehnuteľnosti a do objektov, pokiaľ na to nie je potrebné povolenie podľa osobitných predpisov, b) trpieť na svojich nehnuteľnostiach za podmienok určených vodohospodárskym orgánom umiestňovanie a udržiavanie vodočtov, vodomerov, vodných značiek (ciach), označujúcich najvyššie, prípadne najnižšie povolené vzdušné hladiny vody, a iných zariadení potrebných na účely vodného hospodárstva. Ustanovenie § 36 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1973/138/20020101>> platí obdobne.

13. Podľa § 37 ods. 2 zák. č. 138/1973 Zb., pokiaľ je to potrebné na výkon oprávnenia plynúceho z rozhodnutia vodohospodárskeho orgánu, najmä na vybudovanie alebo prevádzku vodohospodárskych diel, ďalej na prieskumné a iné odborné práce nevyhnutne potrebné na účely vodného hospodárstva, na výkon správy vodných tokov, na vyhľadávanie a zabezpečovanie zásob podzemných vôd, ako aj na umožnenie prístupu k vodám za účelom ich všeobecného používania a na zriadenie vodovodných alebo kanalizačných prípojk, možno potrebné nehnuteľnosti alebo práva k nim vyvlastniť, ak ich nemožno získať dohodou.

14. Podľa § 37 ods. 3 zák. č. 138/1973 Zb., o vyvlastnení, o vstupe na vyvlastňovanú nehnuteľnosť a o jej užívaní pred začatím vyvlastňovacieho konania platia osobitné predpisy. 16) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1973/138/20020101>>

15. Podľa § 37 ods. 4 zák. č. 138/1973 Zb., práva a povinnosti založené podľa odseku 2 dohodou alebo rozhodnutím príslušného orgánu prechádzajú na právnych nástupcov strán.

16. Podľa § 37a ods. 1 zák. č. 138/1973 Zb., vodovodné a kanalizačné rady, ktoré sú vodohospodárskymi líniovými stavbami a ich výstavba je vo verejnom záujme, možno zriaďovať a prevádzkovať na cudzích nehnuteľnostiach v rozsahu vyplývajúcom z povolenia na vodohospodárske dielo podľa § 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1973/138/20020101>>.

17. Podľa § 37a ods. 2 zák. č. 138/1973 Zb., oprávnenia stavebníka podľa odseku 1 vznikajú dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vodohospodárskeho orgánu na zriadenie vodohospodárskeho diela.

18. Podľa § 37a ods. 3 zák. č. 138/1973 Zb., povinnosti vlastníka podľa odseku 1 sú vecným bremenom podľa osobitných predpisov. 15a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1973/138/20020101>>

19. Podľa § 37a ods. 4 zák. č. 138/1973 Zb., za výkon oprávnení podľa odseku 1 patrí náhrada obdobne podľa predpisov o vyvlastnení. 16a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1973/138/20020101>> Ak medzi stavebníkom a vlastníkom (správcom, užívateľom) nehnuteľnosti nedôjde k dohode, o náhrade rozhodne vodohospodársky orgán, ktorý je príslušný na povolenie vodohospodárskeho diela.

20. Súd prvej inštancie už v konaní 11C/87/2015 s právnym predchodcom žalobkyne konštatoval, že ust. § 37 ods. 1 zák. č. 138/1973 Zb. rieši prípady podstatne menšieho zásahu do vlastníckeho alebo užívacieho práva nehnuteľnosti a konkrétne pod písm. b/ sú to prípady umiestnenia vodočtov, vodomerov, vodných značiek a iných zariadení, ktoré sú síce uvedené príkladmo, ale rozhodne sa nemôže jednať o stavbu, ktorá podlieha stavebnému konaniu. Napokon prípady tohto nevýrazného zásahu do vlastníckeho alebo užívacieho práva pozemkov zákonodarca upravil tak, že vlastníci a užívatelia nehnuteľností sú v takom prípade povinní ich trpieť bez náhrady, a to nepochybne z dôvodu, že zásah do tohto vlastníckeho práva je nevýrazný, keďže spočíva len v osadení príslušného zariadenia, ktoré zaberie len minimálnu plochu.

21. Iné prípady, teda pokiaľ ide o výraznejší zásah do vlastníckeho práva k pozemku, sú riešené v ods. 2, teda ide o prípady vodohospodárskeho diela, zriadenia vodovodných a kanalizačných prípojk, ale na tieto prípady uvedené v § 37 ods. 2 sa už nevzťahuje úvodná časť predchádzajúceho odseku o tom, že obmedzenie vlastníckeho práva je bez náhrady. Ust. § 37 ods. 2 cit. zák. umožňuje dané nehnuteľnosti vyvlastniť, hoci prioritu má dohoda s vlastníkom pozemku. Napokon na tento postup bolo poukázané aj v príslušnom stavebnom povolení v bode 5.

22. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie úvahu o nútenom obmedzení vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobkyne v zmysle § 36 ods. 1 pís. b/ zák. č. 138/1979 Zb. v tomto prípade považoval za nedôvodnú. Na základe uvedeného, dospel k záveru, že právnenmu predchodcovi žalobkyne, ako aj jeho právnej predchodkyni nevzniklo zákonné vecné bremeno podľa § 37a zák. č. 138/1973 Zb. s poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v konaní 19Co/15/2016 a mal tiež za to, že nedošlo ani k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva v zmysle § 37 ods. 1 pís. b/ cit. zák.

23. Zároveň konštatoval, že ust. § 20 ods. 1 zák. č. 442/2002 Z. z. neupravuje zákonné vecné bremeno, ktoré by zodpovedalo právu prevádzkovateľa na užívanie pozemku.

24. Podľa § 20 ods. 1 zák. č. 442/2002 Z. z., je prevádzkovateľ oprávnený podľa pís. a/ v nevyhnutnej miere vstupovať na cudzie pozemky v súvislosti s projektovaním, zriaďovaním, rekonštrukciou, modernizáciou, prevádzkovaním alebo na účely opráv a údržby verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie a ich pásiem ochrany, vodovodných a kanalizačných prípojk vrátane potrebných kontrolných a ochranných zariadení a oporných a vytyčovacích bodov.

25. Vyššie cit. zák. ust. neobsahuje označenie, že by malo ísť o vecné bremeno a aj z jeho formulácie je zrejmé, že predstavuje len konkrétne verejnoprávne obmedzenie vlastníkovi pozemku, ale len v súvislosti so vstupom prevádzkovateľa verejného vodovodu alebo kanalizácie na tieto pozemky, a teda neupravuje obmedzenie vo forme vecného bremena týkajúce sa zriadenia a užívania pozemku, na ktorom stojí príslušné vodohospodárske dielo. Uvedený právny predpis upravuje povinnosť vlastníkovi pozemku strpieť vstup prevádzkovateľa na jeho pozemok, hoci aj pri prevádzkovaní vodovodnej a kanalizačnej prípojky, ale neupravuje povinnosť formou vecného bremena trpieť samotné užívanie pozemku za účelom zriadenia a prevádzkovania príslušnej stavby.

26. Napokon vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom o neprípustnej právnej retroaktivite novely zák. č. 138/1973 Z. z. účinnnej od 1.10.1995 by nepochybne o to viac išlo o priamu retroaktivitu neskoršieho právneho predpisu, teda zák. č. 442/2002 Z. z.

27. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom KS v Prešove zo dňa 6.3.2018 pod sp. zn. 9Co/129/2017.

28. Zo záverov rozhodnutí NS SR pod sp. zn. 1Cdo/133/2009, sp. zn. 1Cdo/44/2010, sp. zn. 6Cdo/56/2011, sp. zn. 5MCdo/16/2010, sp. zn. 2MCdo/2/2014, ako aj ďalších vyplýva, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu viazaný jej skorším posúdením.

29. Taktiež z nálezu ÚS SR pod sp. zn. II ÚS 349/2009 z 20.1.2010 vyplýva, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 135 ods. 2 O. s. p. (od 1.7.2016 § 194 CSP), ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O. s. p. (od 1.7.2016 § 228 ods. 2 CSP) konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom.

30. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ bola právoplatným rozhodnutím súdu pri posúdení otázky existencie vecného bremena žalovanej umiestnením kanalizačného zberača na predmetných pozemkoch v konaní s právny predchodcom žalobkyne jednoznačne vylúčená ako v zmysle ust. § 37a zák. č. 138/1973 Zb., v znení účinnom od 1.10.1995, tak aj v zmysle ust. § 20 zák. č. 442/2002 je súd s poukazom na vyššie citované rozhodnutia NS SR, ako aj ÚS SR viazaný hmotnoprávny

posúdením vzťahu vlastníka pozemkov a vlastníka vodohospodárskej stavby na uvedených pozemkoch umiestnenej.

31. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

32. Plnením bez bezprávneho dôvodu je užívanie cudzej nehnuteľnosti bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Taký užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívaním cudzej veci vrátiť a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou sumou. Pokiaľ jeho výška nie určená, určí ju súd podľa svojej úvahy, avšak sa musí opierať o finančné ocenenie prospechu, ktorý účastníkovi užívaním veci vznikol.

33. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie veci i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu, na základe ktorého vzniká právo užívania. Najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, preto pri výške uvedenej peňažnej náhrady, súd vychádzal z ceny obvyklého nájomného, ktorú by bol nájomca za obvyklých okolností povinný plniť, pokiaľ by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy.

34. Predmetom žaloby je obdobie od 17.8.2015 do 16.8.2017 a žalobkyňa nepochybne v tom čase bola spoluvlastníkom parciel M.-W. XXX, XXX R. XXX, kat. úz. F. na časti, v ktorých stojí stavba kanalizačného zberača.

35. Z parcely M.-W. Č.. XXX je ňou zastavaná plocha o výmere 285 m², M.-W. Č.. XXX 409 m² a M.-W. Č.. XXX o výmere 40 m².

36. Keďže žalovaná nemala výhrady voči znaleckému posudku Technickej univerzity v Košiciach č. 17, súd prvej inštancie pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z jeho záveru. Všeobecná hodnota nájmu za zastavanú plochu bola za rok 2015 stanovená na sumu 9,19 Eur / m² ročne, v r. 2016 9,16 Eur / m² ročne a v r. 2017 vo výške 9,12 Eur / m² ročne.

37. Žalobkyňa tak má voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných pozemkov bez právneho dôvodu umiestnením kanalizačného zberača za spoluvlastnícky podiel žalobkyne zodpovedajúci výmere 441,82 m², a teda za žalované obdobie od 17.8.2015 do 16.8.2017 tak hodnota bezdôvodného obohatenia v r. 2015 za 137 dní predstavuje sumu 1 524,01 Eur, v r. 2016 za 366 dní vo výške 4 047,07 Eur a v r. 2017 za 228 dní vo výške 2 516,99 Eur v celkovej sume 8 088,07 Eur, preto súd žalobe v uvedenej časti vyhovel.

38. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

39. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Z dôvodu nepreukázania doručenia výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia pred podaním žaloby sa žalovaná do omeškania s jeho vydaním v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka dostala až počnúc dňom 26.11.2017 (žaloba doručená 24.11.2017), preto súd priznal žalobkyni uplatnený úrok

z omeškania v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. až počnúc dňom 26.11.2017 a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom úroku z omeškania zamietol.

43. O nároku na náhradu trov konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni voči neúspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

44. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.